

Η κατοχή - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

Η ΚΑΤΟΧΗ

π. Δημητρίου Μπόκου

Ο Χριστός συναντά στη χώρα των Γαδαρηνών κάποιον άνθρωπο που κατεχόταν όχι από ένα, αλλά από λεγεώνα, πλήθος ολόκληρο πονηρών πνευμάτων. Η κατοχή από τους δαίμονες είχε φέρει τον άνθρωπο αυτόν σε άθλια κατάσταση. «*Ιμάτιον ουκ ενεδιδύσκετο και εν οικία ουκ έμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν*». Ο σατανάς τον είχε υποδουλώσει από πολλά χρόνια. Τον έδεσαν με αλυσίδες και σιδερένια δεσμά στα πόδια, αλλά όλα τα έσπαζε και ωθούμενος από τη δαιμονική ενέργεια πλανιόταν στις ερήμους, πλήρως απομονωμένος από την ανθρώπινη κοινωνία. Ο Χριστός τον θεράπευσε, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος, ελευθερωμένος πια, ιματισμένος και σωφρονισμένος, να μην επιθυμεί να απομακρυνθεί από τα πόδια του σωτήρα του **(Κυριακή ΣΤ΄ Λουκά)**.

Η δαιμονική κατοχή όμως δεν είναι κάτι που αφορά μόνο τον δαιμονισμένο. Ο κάθε άνθρωπος είναι υπό την κατοχή αυτή. Όλοι μας, στον βαθμό που υποκείμεθα στα

πάθη και υποσκελιζόμαστε από την αμαρτία, είμαστε σε κατάσταση κατοχής και δουλείας από τον διάβολο. Λέει ο απόστολος Πέτρος: «Ω γαρ τις ήττηται, τούτω και δεδούλωται»(Β΄ Πέτρ. **2**, 19). Αν νικηθούμε από κάποιο πάθος, έχουμε ήδη υποδουλωθεί σ' αυτό. Η τέλεση της αμαρτίας γεννά την κακή έξη μέσα μας, την υποδούλωση στον διάβολο, που υποκινεί έτσι αοράτως τα πάθη μας.

Όλος ο αγώνας του Χριστιανού είναι να διώξει από μέσα του τον παλαιό άνθρωπο, «ίνα καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, του μηκέτι δουλεύειν ημάς τη αμαρτία» (Ρωμ. **6**, 6). Οι πολλές ήττες μας από την αμαρτία σημαίνουν ότι ο διάβολος έχει πετύχει σε κάποιο βαθμό κατοχή μέσα μας. «Πας ο ποιών την αμαρτίαν **δούλος ἐστί** της αμαρτίας», υπογραμμίζει εμφαντικά ο Χριστός (Ιω. **8**, 34). Δούλοι είστε σε όποιον υπακούετε, λέει ο απόστολος Παύλος. Είτε στην αμαρτία, που θα σας οδηγήσει στον πνευματικό θάνατο, είτε στον Χριστό διά της υπακοής σας σ' αυτόν, που θα σας εξασφαλίσει τη δικαίωση. Άλλοτε ήσασταν δούλοι της αμαρτίας. Όταν ελευθερωθήκατε από την αμαρτία, γίνατε δούλοι στη δικαιοσύνη, στην αρετή. Και όπως κάποτε προσφέρατε τα μέλη σας «δούλα τη ακαθαρσία και τη ανομία», για να διαπράττετε την ανομία, έτσι τώρα «**παραστήσατε τα μέλη υμών δούλα τη δικαιοσύνη**», για να προοδεύετε στην αγιότητα.

Αυτή όμως είναι η πραγματική ελευθερία. Τώρα που ελευθερωθήκατε από την αμαρτία και γίνατε δούλοι του Θεού, έχετε ως καρπό την αγιότητα και τελικά την αιώνια ζωή. Διότι τα οψώνια, ο μισθός και η ανταμοιβή της αμαρτίας είναι ο θάνατος, «το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών» (Ρωμ. **6**, 16-23).

Ο άγιος Μακάριος καθόταν κάποτε σ' ένα σταυροδρόμι και βλέπει τον σατανά φορτωμένο πολλά μικρά κατσαρολικά, να πηγαίνει στο μοναστήρι για να πειράξει τους μοναχούς. «Έχω, του λέει, πολλά φαγητά να προσφέρω στον καθένα και σίγουρα κάτι απ' όλα θα του αρέσει». Στην επιστροφή του, ερωτώμενος από τον Μακάριο, λέει: «Όλοι οι αδελφοί είναι άγριοι απέναντί μου, εκτός από έναν, ονόματι Θεόπεμπτο. Όταν με βλέπει αυτός, στρέφεται σαν ανέμη, κάνει όλα τα θελήματά μου, με υπακούει». Ο Μακάριος πήγε και βρήκε τον αδελφό Θεόπεμπτο και με μεγάλη διάκριση και σοφία τον δίδαξε να αγωνίζεται σωστά. Όταν ξαναπέρασε ο διάβολος για το μοναστήρι και επέστρεψε, τον ρώτησε ο Μακάριος: «Πώς πάνε οι αδελφοί;» «Πολύ άσχημα, λέει ο διάβολος. Όλοι τους είναι άγριοι μαζί μου. Και το χειρότερο, εκείνος που ήταν φίλος μου και με υπάκουε, δεν ξέρω από ποιον διαστράφηκε και έγινε αγριότερος από όλους» (από το Γεροντικό).

Ο διάβολος με τα πάθη μας κυριαρχεί πάνω μας. Και όμως, αν το θελήσουμε, «**αμαρτία ημών ου κυριεύσει**»(Ρωμ. **6**, 14).

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!